

[Udenrigsministeren.]

for at løse det pågældende problem er at være medlem af fællesmarkedet sammen med Frankrig og sammen med England. Står vi udenfor, kan katastroferne ramme os, og vore midler til at imødegå dem er kun små.

Jeg gad i øvrigt vide, hvor det ærede medlem hr. Aksel Larsen, der ser så optimistisk på landbrugets afsætningsmuligheder, ville finde markeder for de store mængder af bacon, smør og kød, det store antal af kreaturer og de store mængder af ost og æg, der hvert eneste år afskibes fra Danmark, hvis vi ved at stå uden for et fællesmarked, der omfattede både Tyskland og England, kom i vanskeligheder både på det tyske og det britiske marked. Hvor ville de store mængder af fødevarer kunne afsættes til rentable priser? Jeg er bange for ikke nogen steder. Jeg tror, vi ville komme ind i en stor nationaløkonomisk krise, som direkte ville ramme dansk landbrug, men indirekte ville ramme hele det danske samfund og ikke mindst de danske arbejdere, der på ny ville mærke den situation, vi kun kender alt for godt, med evige valutavanskeligheder, evige vanskeligheder med kredit og med kapital til investeringer, med stor arbejdsløshed for visse arbejdergrupper året rundt og for andre arbejdergrupper en sæsonpræget arbejdsløshed, der også er uhyre byrdefuld. Det er den situation, vi skal undgå ved at skabe de eksportmuligheder for vore erhverv, som tilslutningen til dette nye brede fællesmarked, også omfattende England — og vi håber endnu flere lande — kan give os.

Nu havde det ærede medlem hr. Aksel Larsen fat i noget langt mere populært, nemlig kaffen. Det er jo klart, at kunne man virkelig få det til at gå op for den danske befolkning, at tilslutningen til fællesmarkedet ville betyde dyrere og dårligere kaffe, havde man fået et argument af virkelig vægt, når man skal ud til møderne. Men jeg må skuffe det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Jeg tror faktisk ikke, det lader sig gøre at forsyne Vesteuropa med kaffe, uden at vi som hidtil kommer til at aftage de allerstørste mængder fra Sydamerika og for Danmarks vedkommende fra Brasilien.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen siger,

at Danmark skal afgive sin suverænitet ikke blot på det handelsmæssige område, men på alle mulige andre områder. Det må være fattigdom på saglige argumenter, der gør, at man søger at forskrække folk ved at give en urigtig fremstilling af Romtraktatens indhold. Det ærede medlem ved, at hverken udenrigspolitiske eller forsvarspolitiske beslutninger skal inddrages under det meget snævre område af beslutninger, hvor flertalsafgørelser kommer på tale.

Jeg forstår godt, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen må beskæftige sig med spørgsmålet om den frie vandring af arbejdskraft; det må enhver inden for det danske arbejdsmarkeds organisationer naturligvis gøre. Jeg forstår også godt, at det ærede medlem må beskæftige sig med dette problem på en måde, så det ærede medlem spørger, hvad traktatens indhold er, og hvilken risiko den medfører for danske arbejdere, og at det ærede medlem må stille det spørgsmål: udsætter traktaten danske arbejderes beskæftigelses- og lønniveau for fare? Jeg forstår også, at det ærede medlem må sige, at hvis traktaten gør det, har han alvorlige betænkeligheder at anføre. Jeg vil sige det samme, som jeg sagde i min fremsættelsestale i går, at den bestemmelse, som det ærede medlem citerede fra Romtraktaten om arbejdskraftens frie bevægelighed, er en programbestemmelse, det er en rammebestemmelse, og ud fra den kan man ikke drage nogen sikker slutning om, hvordan det bliver. Først når dette program punkt udmøntes i mere konkrete bestemmelser, vil vi vide nærmere om, hvorledes udviklingen vil blive. Her tror jeg det ærede medlem hr. Hans Rasmussen ser for mørkt på situationen. Der kan ikke blive adgang til indvandring af arbejdskraft, hvis der ikke findes ledige jobs i et vist betydeligt omfang; der må være en sådan efterspørgsel efter arbejdskraft, som danske arbejdere ikke ønsker at tilfredsstille, fordi de er beskæftiget andre steder. Først når disse betingelser er opfyldt, kan den paragraf i Romtraktatens formål få konkret betydning og da først i en nærmere formulering, som de enkelte landes regeringer er med til at foretage. Her er det klart, at vi fra regeringens side vil søge at gøre vor indflydelse gældende, så bestemmelsen ikke bliver formuleret på en måde, som bringer